

kunde være ubilligt eller i og for sig urimeligt eller uheldigt for den paagældende, kan ikke der komme i Betragtning, thi det vilde ikke kunne lede til, at man ved en Undersøgelse kunde komme til et andet juridisk Resultat og derigennem hjælpe den paagældende Mand. Jeg mindes ikke — men det er meget troligt —, at en af de ærede Forslagsstillere i sin Tid har vist mig Andragendet. Det er i saa Tilfælde ikke det eneste Andragende, der er vist mig her i Rigsdagen. Og jeg tvivler ikke om, at jeg har sagt, at det kunde gives ind, men jeg er ganske overbevist om, at jeg efter mit Kendskab til Sagen har sagt til vedkommende Medlem af Tinget, at jeg ansaa det for en ganske umulig Sag, som den laa for, og maaske derfor ikke har lagt Vægt paa, hvilken Form dette Andragende havde. Det er muligt, som det ærede Medlem sagde, at denne Sag vil dukke op paa ny, men hvis vedkommende Klager vil have Sagen frem igen, vil jeg raade det ærede Medlem til at gøre denne Mand bekendt med den Forhandling, der har fundet Sted her, og gøre ham opmærksom paa, at det er nødvendigt, at han paaviser og sandsynliggør, at der virkelig har fundet visse Ulovligheder Sted ved den paagældende Auktion. Det har han endnu ikke gjort. Først naar han gør det, vil der kunne være Tale om at hjælpe ham.

Jeg skal hermed tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 8 udenfor Betænkningen er atter taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) udtalte, at Lægdsmandsbestillingen var paa Livstid. Det maa jeg bestride, det passer dog sikkert ikke. Det er et Hverv, som man ligesom andre Hverv nok kan blive af med, naar man ønsker det. Men derimod er det rigtigt, at disse Folk sædvanligvis fungere i et langt Tidsrum. De pleje ofte at tjene, indtil de faa Dannebrogskorset. Det er ellers ikke saa vanskeligt at faa i disse Tider, men for Lægdsmand plejer det at være 25 Aars Tjeneste, der udkræves. Men dette, at de sidde saa længe i Stillingen, tyder jo ikke paa, at den er saa overordentlig byrdefuld. Efter den Fremstilling, den højtærede Justitsminister gav, maatte man faa den Forestilling, at det var et meget vanskeligt Hverv; der kræves Øvelse, sagde den højtærede Justits-

minister. Jeg ved nu ikke, hvad det er for en Øvelse, er det Skriveøvelse? Og der kræves Studium. Dette Studium er vel nærmest begrænset til en enkelt Lov, og det er dog ganske sikkert, at mange andre kommunale Ombud kræve et ganske anderledes Studium, naar de skulle kunne udføres paa rette Maade, idet f. Eks. det at sidde i en Kommunes Bestyrelse jo egentlig kræver et Studium af næsten hele vor sociale Lovgivning, et Studium, der er langt mere omfattende end dette enkelte her.

Det lykkedes mig ikke fra den ærede Ordfører at faa Svar paa mit Spørgsmaal om, hvor stort et Beløb han havde tænkt sig til hver enkelt Lægdsmand, og hvor stor Udgiften vilde blive for Statskassen. Jeg synes, det er et Spørgsmaal, som de Herrer, der anbefale denne Sag, have Pligt til at besvare. Det, vi gøre her, er et Skridt, som kan medføre maaske endogsaa meget betydelige Udgifter for Statskassen, og derfor vilde det være rigtigt at faa en Mening om, hvilke Pengemidler det her kan dreje sig om.

Egentlig er det, her er Tale om, jo en ren og skær Militærudgift. Lægdsvæsenet er jo indrettet for vor Hæudskrivnings Skyld, for Sessionernes Skyld, og derfor havde det vel været mere rimeligt, om hele dette Spørgsmaal havde været ført hen under en anden Minister, Forsvarsministeren, idet det i det hele er urimeligt, at Udskrivningsvæsenet, Sessionsvæsenet, skal ligge under Justitsministeren. Disse Udgifter til Udskrivningsvæsenet med tilhørende Lægdsmand ere jo rene og skære Militærudgifter, og det er maaske det, der er Grunden til, at de Herrer ere saa hemmelighedsfulde, at det ikke er muligt at faa at vide, hvad det drejer sig om, fordi det her, som sagt, er en virkelig Militærudgift, der skjuler sig under dette. Jeg vil endnu en Gang — men det er vel haabløst — tillade mig at spørge den ærede Ordfører, om han dog ikke kunde give os en Forestilling om, hvad det kan komme til at koste Statskassen.

Ordføreren (Nørhave): Det ærede Medlem førte nu Sagen ind paa, at det var en Militærudgift, der var Tale om. Jeg havde egentlig ikke troet, at det var det, der var det afgørende for ham, men naar han finder, at det er en Militærudgift, kan man forstaa, at han selvfølgelig ikke kan gaa med til Forslaget; Udgifter, der kunne føres hen under Militærudgifter, vil det ærede Medlem jo slet ikke have med